

Er trekt een parade door Chiang Rai. Rijstboeren leggen hun sikkels neer, schoolkinderen zwaaien, oude vrouwtjes tonen hun oneven aantal voortanden. Die parade, dat zijn wij. Twee fietsers die het hoge noorden van Thailand willen zien.

De kleine **PARADE** FIETSEN IN HET HOGE NOORDEN VAN THAILAND

De Feiten

DE TOCHT Vijf dagen fietsen in en rond Chiang Rai (Noord-Thailand).

Via rustige asfaltwegen, grindpaden en karrensporen fiets je door groene velden en over lichte heuvels.

Onderweg veel slaperige dorpen.

ZWAARTE/MOEILIJKHEIDSGRAAD

Goed te doen met een redelijke conditie. Reken op gutschend zweet.

Vergeet niet: links rijden!

NAVIGEREN De route is niet gemarkeerd of beschreven. Fiets met een gids óf met de gps-track op oppad.nl.

BESTE TIJD Het prettigst fiets je tussen augustus en februari.

ERNAARTOE Naar Bangkok vlieg je rechtstreeks het goedkoopst met China Airlines (vanaf € 685 all-in, zie www.china-airlines.nl). Vanaf Bangkok dagelijks verschillende vluchten naar Chiang Rai.

MEER FEITEN Kijk op de site van het Thais Verkeersbureau Nederland, www.thaisverkeersbureau.nl. Phulaetour verzorgt meerdaagse privé-tours ter plekke, zie www.phulaetour.com.

Ullametu msandrem alGait nissed
ex ex esequat, quam, sectem ali-
quam velessequis iustrud te digna

Lesed tatet ilit, vel er sed dolutat. Irilit nis at vercil
esed modit praes trud tisim volobore tat lam nosto
et ipisit aciduis exer iniamco nsectet

Het hoge noorden van Thailand bekijk je niet door een busraam, want bussen rijden er niet. Chiang Rai doe je per fiets en dan worden de rollen omgedraaid: Thailand bekijkt ons terwijl we vijf dagen fietsen door slaperige dorpen, langs de machtige Mekong en groene rijstvelden. En langs tempels. Thailand tempelland!

Heilige huisjes waarbij ik steeds weer het gevoel krijg dat ze allemaal hetzelfde zijn. Laat mij maar doorfietsen. Maar vlakbij Chiang Rai doemt er een sprookjesachtige tempel op. Vijvers en een lange toegangsbrug met duizenden spiegeltjes leiden naar een maagdelijk witte hal. Binnen geen glimmende Boeddha's, maar

eigentijdse muurschilderingen: scènes uit een sciencefictionfilm en George Bush jr. die is vastgebonden aan een raket. Pelgrims lopen er onbewogen langs, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is.

FURIEUZE BLAFFER

Later schieten de lege kilometers grindpad weer onder onze banden door. Tot gids Bie plotsklaps 'Jammie!' roept. Hij stopt en wijst naar een slang die slingerend over de weg kronkelt. Het is dat het beest snel verdwijnt in het gras, anders had hij hem even gevangen.

Kleefrijst, rotan, ananassen, zoete aardappels of gewoon onkruid groeit in de velden die we doorkruisen. Waakhonden die er de wacht houden, verraden dat hun baasje in het veld aan het werk is. Meestal liggen ze slapend in de berm, maar soms staan ze op de weg met een grom en grote tanden. Het liefst nemen ze een hap uit mijn kuit. Tenminste, daarover fantaseer ik. Zeker wanneer Bie ineens snel voorbij zoeft, opgejaagd door zo'n furieuze blaffer.

GEESTENHUISJE

Bie belt drie keer zijn fietsbel. Maar er is geen verkeer te zien, zelfs geen straat hond. Zou hij zich nu al stierlijk vervelen? 'Geestenhuisjes!' verduidelijkt hij. 'Daarvoor moet je af en toe even bellen. Om de geesten tevreden te houden.' Thai geloven in geesten en spoken. Elke berg heeft er minstens één. Ze wonen in kleurrijke huisjes die in de berm staan. Geef ze af en toe een banaan, een glaasje limonade of bel met je fietsbel. Zo stem je ze gunstig en zullen ze je niet lastig vallen. Maar voor een duwtje in de rug zijn ze niet te porren. De heuvels hier kosten wel drie keer zoveel zweetdruppels dan thuis. Traag kruipen we omhoog. In de bocht staan drie jongens naast een brommer. Pech? Een leuke band? We stoppen om te kijken of onze bandenset misschien van pas komt. 'We zijn hier om te bellen', zegt één van de jongens. 'Bellen? De garage?' vraag ik. 'Gewoon wat vrienden. In het dorp is geen bereik, hier in deze bocht wel.' Onze etappe gaat verder.

Ullametu msandrem alGait nissed
ex ex esequat, quam, sectem ali-
quam velessequis iustrud te digna

Ullametu msandrem alGait nissed
ex ex esequat, quam, sectem ali-
quam velessequis iustrud te digna

Lesed tatet ilit, vel er sed dolutat. Irilit nis at vercil esed modit praes trud tisim volobore tat lam nosto et ipisit aciduis exer iniamco nsectet

TEILTJES ASFALT

Voorbij de bocht gaat de weg ineens een stuk steiler omhoog. Een dikke kilometer lang gutst het zweet langs mijn ogen, van mijn armen en over de kuiten. De zon brandt en ik heb geen idee hoever we nog moeten. Voor mijn gevoel druk ik met mijn laatste krachten tegen de trappers aan. Dan ruik ik asfalt. Even verderop staan arbeiders met teiltjes asfalt de gaten in het wegdek op te vullen. 'Eu-ie!' klinkt het. 'Een buitenlander op de fiets!' De teiltjes gaan op de grond, de handen omhoog. 'Hallo, hallo! Nog een klein stukje!' Een spontaan publiek loodst me met een brede glimlach door de laatste meters van deze bergetappe. Dan staan we, met een hartslag zo hoog als de berg zelf, op de top, de Mekong ver beneden ons. Uitgeput, drijfnat, maar ook euforisch. Hebben we toch maar even gedaan! En bergaf is altijd leuker. Meestal dan. Als je sloom als een slak de berg op kruipt, verwacht je er aan de andere zijde af te razen. Snel als een waterbuffel, zou Bie zeggen. Maar hier gaat dat anders. De wegwerkers hebben nog flink wat werk te verrichten. Met rokende remblokjes glijd ik bergafwaarts door haakse bochten, de vele kuilen ontwijkend. Puffende brommertjes komen omhoog, hun bestuurders altijd met versteend gezicht. Je ziet ze denken: 'Wat doen die buitenlanders in godsnaam hier op een fiets?'

HEILIG WATER

We stuiteren een slaperig dorp binnen. Kippen lopen speurend over de weg, als ik niet uitkijk heb er zo eentje in mijn voorwiel hangen. Uit het niets springt er een witgeklede non voor mijn fiets. 'Heilig water', roept ze terwijl ze met een bananenblad een klots water uit haar zilveren bakje tegen mijn verhitte voorhoofd gooit. Onverwacht, ongevraagd en zó liefdevol tegelijk. Ons bezoek doet meer stof opwaaien in het dorp. Schoolkinderen op het plein rennen naar de weg toe. *Hello!* klinkt het dertig keer door elkaar. Gezwaai, blij gezichten. Dit was dag één van een fietstocht door de noordelijkste provincie van Thailand.

Veel gezweet, maar nog meer genoten. En verbrand, zowel energie als mijn kuiten. Wat is er verleidelijker dan een Thaise massage na zo'n dag fietsen? Helemaal niets, dus ik plof neer op een teakhouten bed dat op de oever van de Mekong staat. 'Misschien kunt u mijn kuiten en schouder wat extra aandacht geven?' vraag ik de masseuse. Ze kijkt naar de mountainbike en knikt. Doodstil is het. Ruggen

hoor je kraken, het rivierwater klotst en af en toe komt er een brommer voorbij. Langzaam dommel ik weg. Totdat een hevige pijn door mijn lijf schiet. De masseuse heeft voor het gemak haar ellebogen in mijn onderbeen gezet. Ik zet mijn tanden op elkaar, zucht diep en fantaseer over morgen. Weer een dag Thailand ontdekken vanaf het zadel, weer die ongekende parade. ●

Ullametu msandrem alGait nissed
ex ex esequat, quam, sectem ali-
quam velessequisi iustrud te digna

Ook je fietskuiten drillen in Thailand?

Ga naar oppad.nl en download de pdf met uitgebreide praktische informatie over de volledige, vijfdaagse tocht in het hoge noorden van Thailand. Inclusief accommodatietips, adressen voor fietsverhuur en nog veel meer.

oppad.nl

Download de pdf met
praktische informatie